

Kære Ivalo og Minik Fonden

Mange tak at jeg fik økonomisk støtte fra jeg i løbet af foråret 2018.

Jeg er stadigvæk studerende på Master of Indigenous Journalism på Sámi Universitet på Kautokeino I Nord Norge. Jeg havde altid drømt om at studere i den store verden. Jeg blev spurgt fra en af professorer på Samisk Universitet, om jeg vil studere der, og jeg ansøgte, jeg startede for næsten 2 år siden. Det var en hel uddannelse jeg tog, og ikke udveksling, de andre studerende er fra Hawaii, Equador, Finland og Sapmi-Sámiland. Selvstyret støtter mig 100 procent, hvor de ansatte ved Grønlænderhuset på Løvstræde I København er mine kontakt personer, og de er altid klar til at rådgive mig og støtte mig.

Jeg skulle have afleveret min master opgave før jul 2018, men da jeg også skal aflevere tv-dokumentar som jeg selv filmede og editerede, skal ses af en professionel film skaber, så jeg er på vente position til at editere den færdig. På Samisk Universitet er der bachelor uddannelse for film, der startede i løbet af efteråret 2018, hvor en af lærerne er oscar nomineret samisk film skaber, Niels Gaup, som har lavet filmen "Vej Viseren", og en af vores lectors vil have at jeg skal vurderes af en samisk film skaber, så er jeg tålmodig til at vente, for jeg elsker også at studere ved den universitet.

Jeg er rigtig glad for Ivalo og Minik Fondens støtte, da det blev lettere for mit vedkommende at bo I Nord Norge, for det er dyrt leje student lejligheder, efter at jeg fik støtte fra jer, kunne jeg bo i den bedre kollegie-en mini lejlighed/hybel, i stedet for at være i en gammel barak som osse er studenter hus.

Under uddannelsen er jeg blevet udviklet på spændende måde.

Jeg blev Komité medlem af Nordplus og The Creative Environmental Education/ CEE Network, på vegne af Sámi University of applied science.

Jeg er også medlem af **Stivračoahkkin -Sámi Universitets styre, selvom jeg kun kan lidt samisk sprog, i sådanne møder lytter jeg vældig godt til at følge med på samisk. Desuden klistrer Norsk sprog osse, men det vigtigste er at jeg er på uddannelse på high english.**

Verden åbner sig på en anden måde:

Her forleden var jeg en af Key Note speakers på Versailles Saint-Quintin-en Yvelines I Frankrig:

Public Round table: Inuit and Siberian indigenous people & students "What Can We Learn From Arctic Indigenous Peoples To Better Understand Climate Change?"

I. Hansen (Journalist, Greenland and Sámi University of Applied Sciences, Kautokeino, Norway.

Folk ude fra fra interesseret i Indigenous Knowledge, men jeg er stolt af at jeg kan sige at jeg som er fra Grønland har Inuit Knowledge, for når man bor i en isoleret ø som Grønland har vi bevaret knowledge fra vores forfædre, selvom under vores skolegang ikke havde fokuseret så meget om disse emner. Jeg fandt ud af at studere Master In Indigenous Journalism, at vi har vores egen grønlandsk måde at arbejde med tv-journalistisk på. Da vi tog journalist uddannelsen var der lærere fra Danmarks Journalist Skole osv, men vi havde grønlandske journalister som lærere (mere sporadisk). Jeg har arbejdet over 25 år på tv-nyhederne, Qanorooq, når vi skal lave indslag fra langs kysten bruger vi grønlandsk sprog, og vi bruger grønlandsk til at lave nyheder, vores metoder er grønlandske hvis vi skal lave interviews med fiskere og

fangere. Så idag kan jeg sige at jeg er grønlandsk journalist med viden om urfolks journalistik.

Når man er opvokset i løbet af slutningen af 1960'erne og 70'erne, hvor der "rapid development" i Grønland, hvor vi havde været igennem masser af system skift, er det ligesom om vi har været igennem "vaske maskinens vride maskine", hvor nogen af vores klasse kammerater ikke fik en uddannelse. Og nu hvor jeg har været igennem en uddannelse om Indigenous Journalism, hvor vi har lecturers og tutors fra hele verden er jeg blevet klogere eller fandt ud af at vi ikke er det eneste folkeslag der har været igennem mange system skift.

Min master thesis handler om : "Gender gap in carrier in Greenland, how do it play out in daily life". Efter jeg har brugt min Inuit / Indigenous metode, kan jeg sige at at ikke uddannede jolle fiskere og fangere også har karriere, for de mestrer i naturens kræfter, og bruger vores forfædres viden og kan tilpasse sig til den moderne levemåde. Jeg fulgte osse kvinder der sejlede med åben jolle, for en af kvindernes søn skal for første gang fange sæl, hvor han vil blive rigtig mand ,for det er i Inuit tradition, når man har fanget sæl så bliver man rigtig mand, også i udsendelsen fortæller mænd at det er stolte over at være fangere og fiskere, og en af dem sagde at han ser op til uddannede, men de uddannede ikke er så gode til at være ude i naturen som dem. Når jeg er klar med editering vil man sende tv-dokumentaren til film festival, og jeg kan bruge den mine kommende foredrag i forskellige universiter.

Ivalo og Minik fonden, jeg vil være evig taknemlig at I støttede mig økonomisk, at jeg som almindelig indbygger fra Grønland kan færdiggøre en international uddannelse, at verden åbner sig på spændende måde. Vi grønlandere har noget at fortælle i den store verden. Qujanarujussaq / Mange tak.

Venligst

Inga Hansen, Sámi Universitet, Kautokeino, Norge.